

I regulativerne kræves det, at der skal forefindes en stadig beholdning af hjælpemidler i ulykkestilfælde i overensstemmelse med det for fabriktilsynets „lille forbindingskasse“ foreskrevne. Det bestemmes derhos i regulativerne, at der i virksomheder, hvor det af tilsynet skønnes formålstjenligt, desuden skal forefindes en „nød-forbindingskasse“, indrettet i overensstemmelse med de derom givne forskrifter, en bære, og hvad der iøvrigt findes nødvendigt til første hjælp ved forekommende ulykkestilfælde. Disse bestemmelser er af direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet i praksis anvendt således, at man har udarbejdet en fortegnelse over de arter af bedrifter, hvor *nød-forbindingskasse* skal anskaffes, med angivelse af, hvor mange arbejdere man i almindelighed anser for passende minimum for, at kravet bør stilles.

I nærværende forslags stk. 1 fastsættes, at der i virksomheder og ved arbejde, der er omfattet af loven, skal findes de efter arbejdstilsynets skøn fornødne midler til første hjælp i ulykkestilfælde, ligesom direktøren for arbejdstilsynet kan påbyde indretning af særlig skadestue i større virksomheder, hvis det findes påkrævet.

Som midler til første hjælp i ulykkestilfælde kan ikke blot forbindingskasser, bærer og skadestuer, men i givet fald også f. eks. apparater til kunstigt åndedræt o. lign. komme i betragtning.

Til stk. 2. Det er naturligt, at der så vidt muligt på ulykkestedet er arbejdere, som kan yde den fornødne første hjælp i ulykkestilfælde, og det foreslås derfor i stk. 2, at der i virksomheder af en vis størrelse gives tilsynet adgang til at kræve, at mindst en af arbejderne skal have gennemgået et kursus i nødhjælp. Bestemmelsen om, at vedkommende kursus skal være anerkendt af direktøren for arbejdstilsynet, har alene til formål at sikre imod omgåelse af bestemmelsen ved oprettelse af kursus, der ikke yder en tilstrækkelig oplæring i nødhjælp.

Til §§ 21—30.

Om dette afsnit i dets helhed skal bemærkes, at der er en principiel forskel mellem de nugældende regler og lovforslaget. Medens der efter fabriklovens § 11 kan skønnes om, hvorvidt faren ved en maskine er så stor, at maskinen bør henhøre under loven, medtager lovforslaget alt maskineri under lovens område, men lader det bero på et skøn, om maskineriet opfylder lovens krav om, at det skal være indrettet sådan, at det frembyder så ringe fare som muligt. Således vil f. eks. hånd- og foddrevne ma-

skiner, der ikke omfattes af fabrikløven, falde ind under den foreslåede lov.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

a. Maskineri.

Til § 21.

Stk. 1 svarer til den nugældende fabrikløvs § 12 a og c, 1. stk. Nyt er kravet om, at maskineri skal være solidt konstrueret samt bestemmelsen i sidste punktum om, at maskineriet om fornødent skal være forsynet med forsvarlige sikringsdele, der ved nyan-skaffelse af maskiner så vidt muligt skal indgå som et led i konstruktionen af pågældende maskine. De almindeligste sikringsdele til maskiner er skærme, der i reglen som selvstændige organer er befæstet til pågældende maskine og derfor også forholdsvis let lader sig fjerne. Men i løbet af de senere årtier er man ved maskinkonstruktioner mere og mere kommet ind på at udføre disses statiske dele således, at de danner afskærmning over eller afspærringer for de bevægelige farlige maskindele, hvorved sikringsdelene kommer til at indgå i selve konstruktionen.

Stk. 2 er ligeledes en nydannelse i dansk lovgivning. Ved visse arter af arbejdsmaskiner, f. eks. centrifuger og æltemaskiner, sker der meget alvorlige ulykker ved, at den betjenende person styrter ned i maskinens roterende organer eller befinder sig med sine arme i farlig nærhed af disse, når de sættes i gang. Man kan søge at forebygge sådanne ulykker ved at forsyne maskinen med et dæksel over åbningen, men det er en almindelig erfaring fra praksis, at sådanne dæksler ikke altid lukkes, forinden maskinen sættes i gang, og at de ofte åbnes, inden den er bragt til stilstand. Dette kan imidlertid imødegås derved, at dækslet gennem en særlig anordning forbindes med maskinens igangsætter — tvangsforbindelse — og yderligere forsynes med en indretning, der hindrer oplukning af dækslet, medens maskinen er i bevægelse.

Stk. 3 rummer en bestemmelse, der skulle synes overflødig, idet det må forekomme selvfølgeligt, at sikringsdele skal være på plads under maskineriets gang. Imidlertid har det alligevel ofte i fabriktilsynets praksis været følt som et savn, at der ikke i lovgivningen findes et udtrykkeligt forbud imod at sætte maskineri i gang uden påny at anbringe sikringsdele, som af en eller anden grund har været fjernet fra maskineriet.

Stk. 4 stiller i det væsentlige samme krav som den nugældende fabrikløvs § 14, 4. og 5. stk.